ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (голям състав)

7 септември 2010 година *

По дело T-539/08

Etimine SA, установено в Bettembourg (Люксембург),

и

AB Etiproducts Oy, установено в Espoo (Финландия),

представлявани от адв. C. Mereu и адв. K. Van Maldegem, avocats,

жалбоподатели,

подпомагани от

* Език на производството: английски.

Borax Europe Ltd, установено в Лондон (Обединено кралство), за което се явяват адв. K. Nordlander, avocat, и г-н S. Kinsella, solicitor,

встъпила страна,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват г-н P. Oliver и г-н D. Kukovec, в качеството на представители,

ответник,

подпомагана от

Кралство Дания, за което се явява г-жа B. Weis Fogh, в качеството на представител,

встъпила страна,

с предмет искане за частична отмяна, от една страна, на Директива 2008/58/ЕО на Комисията от 21 август 2008 година за изменение за тридесети път с цел адаптиране към техническия прогрес на Директива 67/548/ЕИО на Съвета за сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно класификацията, опаковането и етикетирането на опасни вещества (ОВ L 246, стр. 1), и от друга страна, на Регламент (ЕО) № 790/2009 на Комисията от 10 август 2009 година за изменение с цел адаптиране към научно-техническия напредък на Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси (ОВ L 235, стр. 1), доколкото тези актове променят класифицирането на някои борати,

ОБЩИЯТ СЪД (голям състав),

състоящ се от: г-н M. Jaeger, председател, г-н J. Azizi (докладчик), г-н A. W. H. Meij, г-н M. Vilaras, г-н N. J. Forwood, г-жа E. Martins Ribeiro, г-н O. Czúcz, г-жа I. Wiszniewska-Białecka, г-жа I. Pelikánová, г-жа E. Cremona, г-жа I. Labucka, г-н S. Frimodt Nielsen и г-н K. O'Higgins, съдии,

секретар: г-н E. Coulon,

постанови настоящото

Определение

1 С настоящата жалба жалбоподателите, Etimine SA и AB Etiproducts Oy, оспорват законосъобразността на класифицирането на някои борати като опасни

вещества (наричани по-нататък „оспорените класификации“), включени най-напред в приложение I към Директива 67/548/ЕИО на Съвета от 27 юни 1967 година за сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно класификацията, опаковането и етикетирането на опасни вещества (ОВ L 196, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 1, стр. 23), преди да бъдат включени в приложение VI към Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО и за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 (ОВ L 353, стр. 1).

2 Оспорените класификации са въведени с Директива 2008/58/ЕО на Комисията от 21 август 2008 година за изменение с цел адаптиране към техническия прогрес за тридесети път на Директива 67/548 (ОВ L 246, стр. 1, наричана по-нататък „обжалваната директива“) и са възпроизведени, с действие от 25 септември 2009 г., в Регламент (ЕО) № 790/2009 на Комисията от 10 август 2009 година за изменение с цел адаптиране към научно-техническия напредък на Регламент (ЕО) № 1272/2008 (ОВ L 235, стр. 1, наричан по-нататък „обжалваният регламент“) (наричани по-нататък заедно „обжалваните актове“).

Правна уредба

Разпоредби на Договорите за ЕО и ФЕС

3 Съгласно член 230, четвърта алинея ЕО:

„Всяко физическо или юридическо лице може, при същите условия, да заведе иск срещу решенията, които са адресирани до него, или срещу решение, което

въпреки формата си на регламент или решение, адресирано до друго лице, го засяга пряко и лично“.

4 Съгласно член 263, четвърта алинея ДФЕС:

„Всяко физическо или юридическо лице може да заведе иск, съгласно условията, предвидени в първа и втора алинея, срещу решенията, които са адресирани до него или които го засягат пряко и лично, както и срещу подзаконови актове, които го засягат пряко и които не включват мерки за изпълнение“.

Директива 67/548

5 Директива 67/548, така както е изменена по-специално с Директива 92/32/ЕИО на Съвета от 30 април 1992 година относно седмо изменение на Директива 67/548/ЕИО (ОВ L 154, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 11, стр. 86) и с Директива 2006/121/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година за изменение на Директива 67/548/ЕИО, с оглед да я адаптира към Регламент (ЕО) № 1907/2006 относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH) и за създаване на Европейска агенция по химикали (ОВ L 396, стр. 850; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 59, стр. 11), установява правила относно търгуването на определени „вещества“, дефинирани като „химични елементи и техни съединения в естествено състояние или получени чрез производствен процес, който включва и добавки, необходими за стабилизация на продуктите, и примеси, възникнали при използвания производствен процес, но изключва всеки разтворител, който може да бъде отделен, без това да повлияе на стабилността на веществото или да промени неговия състав“.

6 За тази цел Директива 67/548 извършва — в съответствие с член 4, параграф 1 от нея — класифициране на веществата на базата на присъщите им свойства съгласно категориите, въведени с член 2, параграф 2 от същата. Класифицирането на едно вещество като „опасно“ в приложение I към тази директива налага като предварително условие за търгуването му полагането върху неговата опаковка на задължителен етикет, включващ по-специално символите за опасностите, свързани с използването на веществото и стандартни фрази, посочващи, от една страна, особените рискове, произтичащи от опасностите при използването на веществото, и от друга страна, съвети за безопасното му използване.

7 Съгласно текста на член 4, параграф 3 от Директива 67/548 в редакцията му в сила преди изменението с член 55, параграф 2 от Регламент № 1272/2008:

„Приложение I съдържа списък на веществата, класифицирани съгласно принципите, заложени в параграфи 1 и 2, заедно с техните хармонизирани класифициране и етикетиране. Решението да се включи вещество в приложение I заедно с хармонизираните класифициране и етикетиране, се взима съгласно процедурата, заложен[а] в член 29 [от посочената директива]“.

8 Член 4, параграф 2 от Директива 67/548 предвижда, че „[о]бщите принципи за класифициране и етикетиране на веществата и препаратите се прилагат съгласно критериите в приложение VI, [освен] когато противоположни изисквания за опасни препарати са специфицирани в други директиви“.

9 Точка 1.2 от приложение VI към Директива 67/548 гласи:

„Това приложение поставя основните принципи за управление на класификацията и етикетирането на веществата и препаратите, посочени в член 4 от настоящата директива […]

Адресирана е до всички, за които се отнася (производители, вносители, национални органи) с методи за класификация и етикетиране на опасните вещества и препарати“.

10 Точка 4.1.2 от приложение VI към Директива 67/548 предвижда:

„Ако производителят, дистрибуторът или вносителят има на разположение информация, която показва, че това вещество се класифицира и етикетира в съответствие с критериите, дадени в точки 4.2.1, 4.2.2 или 4.2.3, той временно етикетира веществото в съответствие с тези критерии, на основата на оценка на доказателство от компетентно лице“.

11 Съгласно точка 4.1.3 от приложение VI към Директива 67/548 „[п]роизводителят, дистрибуторът или вносителят, колкото е възможно по-скоро, подава документи, обобщаващи цялата информация на държавата членка, в която веществото се разпространява на пазара“.

12 В точка 4.1.4 от приложение VI към Директива 67/548 се пояснява, както следва:

„Освен това, производител, дистрибутор или вносител, който има нови данни, които са от значение за класификацията и етикетирането на веществото в съответствие с критериите в точки 4.2.1, 4.2.2 или 4.2.3, предоставя тези данни колкото е възможно по-скоро на държавата членка, в която веществото се разпространява на пазара“.

13 Точка 4.1.5 от приложение VI към Директива 67/548 гласи следното:

„За да се получи колкото е възможно по-скоро хармонизирана класификация за Общността чрез процедурата, определена в член 28 от настоящата директива, държавите членки, които имат съответната налична информация, която обосновава класификацията на веществото в една от тези категории, независимо дали е получена или не от производителя, предават тази информация на Комисията, колкото е възможно по-скоро, заедно с предложение за класификация и етикетиране.

Комисията предава на държавите членки предложението за класификация и етикетиране, така както е получено. Всяка държава членка може да поиска от Комисията получената от нея информация.

[…]“

Процедура за адаптиране на Директива 67/548 към техническия прогрес

14 По силата на член 28 от Директива 67/548 измененията, необходими за адаптиране на приложенията ѝ към техническия прогрес, се приемат в съответствие с процедурата, заложена в член 29 от същата директива. В рамките на тази процедура, на основание член 5, параграф 1 от Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията (ОВ L 184, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 159), във връзка с точка 1 от приложение III към Регламент (ЕО) № 807/2003 на Съвета от 14 април 2003 година относно адаптирането към Решение № 1999/468/ЕО на разпоредбите за комитетите, които подпомагат Комисията при упражняване на изпълнителните ѝ правомощия, установени в инструментите на Съвета, приети съгласно консултативната процедура (единодушие) (ОВ L 122, стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 160), Европейската комисия се подпомага от комитет, съставен от представителите на държавите членки и председателстван от представителя на Комисията. Според член 5, параграф 3 от посоченото решение Комисията приема предвидените мерки, ако те са в съответствие със становището на комитета. Член 5, параграф 4 от решението обаче предвижда, че когато предвидените мерки не са в съответствие със становището на комитета или ако не е предоставено становище, Комисията сезира Съвета и информира Европейския парламент.

Частична отмяна, изменение и замяна на Директива 67/548 от Регламент № 1272/2008

15 Директива 67/548 е частично отменена, изменена и заменена от Регламент № 1272/2008, считано от 20 януари 2009 г. Този регламент цели по-специално въвеждането на глобална хармонизирана система за класифициране и етикетиране на химикали, така както е разработена в рамките на Организацията на обединените нации (съображения 5—8 от Регламент № 1272/2008).

16 Макар член 55, параграф 11 от Регламент № 1272/2008 да гласи, че „[п]риложение I [от Директива 67/548] се заличава“, приложение VI към посочения регламент не съдържа, към момента на влизането му в сила, оспорените класификации, в процедурата по приемането на които се наблюдава значително закъснение, а само класификациите, включени в рамките на предишните адаптации на Директива 67/548 към техническия прогрес, включително предвидените от Директива 2004/73/ЕО на Комисията от 29 април 2004 година относно двадесет и девето адаптиране към техническия прогрес на Директива 67/548 (ОВ L 152, стр. 1, поправка в ОВ L 216, 2004 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 46, стр. 3).

17 В това отношение съображение 53 от Регламент № 1272/2008 предвижда следното:

„С цел в пълна степен да се отчетат дейността и опитът, натрупани по Директива 67/548[…], в това число класифицирането и етикетирането на конкретни вещества, включени в приложение I към Директива 67/548[…], всички съществуващи хармонизирани класификации следва да се преобразуват в нови хармонизирани класификации, използващи новите критерии. Нещо повече, тъй като прилагането на настоящия регламент е отложено и хармонизираните класификации в съответствие с критериите на Директива 67/548[…] са валидни за класифицирането на вещества и смеси през последващия преходен период, всички съществуващи хармонизирани класификации следва също да се включат в непроменен вид в приложение към настоящия регламент. Подчиняването на всички бъдещи хармонизирани класификации на настоящия регламент следва да предотврати разминаването в хармонизираните класификации на едно и също вещество според съществуващите и новите критерии“.

18 Член 36 от Регламент № 1272/2008, озаглавен „Хармонизиране на класифицирането и етикетирането на веществата“, предвижда по-конкретно:

„1. Вещество, отговарящо на критериите, посочени в приложение I за следните класове, по правило подлежи на хармонизирано класифициране и етикетиране в съответствие с член 37:

а) респираторна сенсибилизация, категория 1 (приложение I, раздел 3.4);

б) мутагенност за зародишните клетки, категория 1A, 1B или 2 (приложение I, раздел 3.5);

в) канцерогенност, категория 1A, 1B или 2 (приложение I, раздел 3.6);

г) токсичност за репродукцията, категория 1A, 1B или 2 (приложение I, раздел 3.7).

[…]“

19 По силата на член 37 от Регламент № 1272/2008, озаглавен „Процедури за хармонизиране на класифицирането и етикетирането на веществата“:

„1. Компетентният орган може да внесе в Агенцията предложение за хармонизирано класифициране и етикетиране на вещества и, когато е уместно, специфична пределна концентрация или М-коефициенти, или предложение за преразглеждането им.

[…]

2. Производител, вносител или потребител надолу по веригата на дадено вещество може да внесе в Агенцията предложение за хармонизирано класифициране и етикетиране на това вещество и, когато е уместно, за специфична пределна концентрация или М-коефициенти, при условие че в част 3 от приложение VI не се съдържа вписване за веществото по отношение класа на опасност или подразделението, обхванати от предложението.

[…]

4. Комитетът за оценка на риска към Агенцията, създаден съгласно член 76, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 1907/2006, дава становище по всяко предложение, внесено в съответствие с параграф 1 или 2 в срок от 18 месеца от получаването на предложението, като дава възможност на заинтересованите страни да представят съображенията си. Агенцията препраща това становище и евентуалните съображения във връзка с него на Комисията.

5. Когато Комисията счете за целесъобразно да бъдат хармонизирани класифицирането и етикетирането на дадено вещество, тя внася без неоправдано забавяне проект за решение относно включването на това вещество заедно със съответната класификация и елементи на етикетиране, в таблица 3.1 на част 3 от приложение VI и, когато е уместно, специфичните пределни концентрации или M-коефициенти.

В таблица 3.2 на част 3 от приложение VI при спазване на същите условия се прави съответното вписване в срок до 31 май 2015 г.

Тази мярка, предназначена да измени несъществени елементи от настоящия регламент, се приема в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 54, параграф 3 […]

6. Производители, вносители или потребители надолу по веригата, разполагащи с нова информация, която може да доведе до промени в хармонизираната класификация и елементи на етикетиране на вещество в част 3 от приложение VI, внасят предложение в съответствие с параграф 2, втора алинея до компетентния орган в една от държавите членки, в които веществото е пуснато на пазара“.

20 Съгласно член 53 от Регламент № 1272/2008, озаглавен „Адаптиране към техническия и научния прогрес“:

„1. Комисията може да коригира и адаптира […] приложения I—VII, в съответствие с техническия и научния прогрес, включително като отчита надлежно развитието на [глобалната хармонизирана система за класифициране и етикетиране на химикали …]. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени

елементи на настоящия регламент, се приемат съгласно процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 54, параграф 3[…]“.

21 Според член 54 от Регламент № 1272, озаглавен „Процедура на комитет“:

„1. Комисията се подпомага от комитета, създаден съгласно член 133 от Регламент (ЕО) № 1907/2006.

[…]

3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468[…], като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

[…]“

22 Член 5а от Решение 1999/468, изменено с Решение 2006/512/ЕО на Съвета от 17 юли 2006 г. (ОВ L 200, стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 6, стр. 163), урежда „[п]роцедура по регулиране с контрол“, в рамките на която по силата на параграф 1 от посочения член „[к]омисията се подпомага от регулаторен комитет, съставен от представителите на държавите членки и председателстван от представителя на Комисията“. Според член 5а, параграф 3 от това решение, когато предвидените от Комисията мерки съответстват на становището на комитета, Комисията внася незабавно проекта за мерки в Европейския парламент и в Съвета за контрол и може да ги приеме само ако в тримесечен срок нито Европейският парламент, нито Съветът са отхвърлили този проект. Член 5а, параграф 4 от решението предвижда, че когато мерките, предвидени от Комисията, не съответстват на становището на комитета или

ако няма такова становище, Комисията внася незабавно предложение за мерките в Съвета и същевременно го изпраща на Европейския парламент.

Регламенти (ЕИО) № 793/93 и (ЕО) № 1907/2006

23 Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета от 23 март 1993 година относно оценка и контрол на рисковете от съществуващите вещества (ОВ L 84, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 197), изменен, предвижда съгласно четвъртото си съображение разпределение и съгласуване на отговорностите между държавите членки, Комисията и индустриалците в областта на оценката на рисковете от произведените, внесени и/или използвани от посочените индустриалци вещества. Така членове 3 и 4 от този регламент предвиждат задължение за производителите и вносителите на посочените вещества да съобщят определени релевантни данни в зависимост от обема на производство и на внос.

24 Съгласно член 8, параграф 1 от Регламент № 793/93 Комисията изготвя списъци на веществата, които изискват приоритетна оценка на рисковете. За всяко от тези вещества се определя компетентен орган на държавата членка за докладчик за целите на оценката на посочените рискове за човека и околната среда (член 10, параграфи 1—3 от Регламент № 793/93).

25 В това отношение член 9, член 10, параграф 2 и член 12 от Регламент № 793/93 предвиждат задължение за производителите и вносителите да предоставят при нужда допълнителна информация или да извършват изпитвания за получаване на липсващите данни, необходими за оценката на риска. При предвидените в член 12, параграф 3 от посочения регламент условия изпитванията могат да се извършат от един или повече производители или вносители, действащи от името на други засегнати производители или вносители. Освен това по силата на

член 9, параграф 3 от същия регламент производителите и вносителите могат, като посочат основанията за това, да изискат от докладчика да бъдат освободени от някои или всички допълнителни изпитвания на основание, че дадената информация е ненужна за оценката на риска, или е невъзможно да бъде получена; те могат също да поискат по-дълъг срок, когато обстоятелствата го изискват.

26 След като приключи оценката си на рисковете, докладчикът може — ако е необходимо — да предложи стратегия или мерки за ограничаване на идентифицираните рискове (член 10, параграф 3 от Регламент № 793/93). Въз основа на оценката на рисковете и на препоръчаната от докладчика стратегия Комисията предоставя предложение относно резултатите от оценката на рисковете от приоритетните вещества и при необходимост, препоръка за подходяща стратегия за ограничаването на тези рискове с цел приемането им в съответствие с посочената в член 15 от Регламент № 793/93 процедура на комитет. На основата на така приетата оценка на риска и препоръчана стратегия Комисията решава, когато е необходимо, да предложи мерки на Общността в рамките на Директива 76/769/ЕИО на Съвета от 27 юли 1976 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно ограниченията за пускането на пазара и употребата на някои опасни вещества и препарати (ОВ L 262, стр. 201; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 3, стр. 133), изменена, или в рамките на други съществуващи подходящи инструменти на Общността (член 11, параграфи 1—3 от Регламент № 793/93).

27 Регламент № 793/93 е отменен и заменен с Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент

(ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и Директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, стр. 1, поправки в ОВ L 136, 29.5.2007 г., стр. 3, ОВ L 36, 5.2.2009 г., стр. 84, ОВ L 118, 12.5.2010 г., стр. 89; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3, наричан по-нататък „Регламентът REACH“).

28 Според текста на член 1, параграф 1 от Регламента REACH той цели по-специално да гарантира високо ниво на защита на здравето на човека и околната среда. За тази цел той предвижда разпоредби за вещества и препарати по смисъла на член 3 от него, които се прилагат за производството, пускането на пазара или употребата на такива вещества в самостоятелен вид, в препарати или в изделия, както и за пускането на пазара на препарати (член 1, параграф 2 от Регламента REACH). Така според член 1, параграф 3 от Регламента REACH той се основава на принципа, че производителите, вносителите и потребителите надолу по веригата са длъжни да произвеждат, пускат на пазара или употребяват вещества, които нямат неблагоприятно въздействие върху здравето на човека или околната среда, както и на принципа за предпазливост.

29 По силата на правилото „няма данни, няма пазар“, установено в член 5 от Регламента REACH, и на задълженията, предвидени в членове 6 и 7 от този регламент, производителите и вносителите, чието производство или внос на съответното вещество надхвърля количеството от един тон на година, са длъжни да нотифицират и да заявят за регистрация това вещество пред Европейската агенция по химикали (ECHA). За тази цел в съответствие с членове 10 и 13 от Регламента REACH те трябва да изготвят подробно техническо досие, съдържащо информация за съответното вещество, включително данни относно неговото производство, употребите му, неговите класификации и характерните му свойства, които данни при необходимост трябва да са доказани чрез подходящи изпитвания или чрез резултатите от релевантни изследвания.

Обстоятелства в основата на спора

Жалбоподатели и засегнати вещества

30 Единият от жалбоподателите, Etimine, е дружество, учредено по люксембургското право. Другият жалбоподател, Etiproducts, е дружество, учредено по финландското право. Жалбоподателите внасят в Съюза вещества на основата на борат с произход от мините за добив на бор в Emet, Kestelek, Bigadic и Kirka (Турция), които се експлоатират от тяхното дружество майка — Eti Mine Works General Management (наричано по-нататък „Eti Mine Works“), учредено по турското право дружество, изцяло контролирано от държавата.

31 Etimine е изключителен дистрибутор на посочените вещества в петнадесет държави членки, а именно Кралство Белгия, Чешката република, Федерална република Германия, Кралство Испания, Френската република, Ирландия, Италианската република, Великото херцогство Люксембург, Република Унгария, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Португалската република, Република Словения, Словашката република и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия. Etiproducts е изключителен дистрибутор на тези вещества в седем други държави членки, а именно Кралство Дания, Република Естония, Република Латвия, Република Литва, Република Полша, Република Финландия и Кралство Швеция.

32 Република Турция разполага със значителни залежи от бор и представлява вторият производител на борна киселина в света след Съединените американски щати. Eti Mine Works, което е най-голямото дружество за добив на бор в света, притежава изключителните права за експлоатация на мините, посочени в

точка 30 по-горе. Тези права за експлоатация са му предоставени на основание членове 6 и 24 от турския Закон № 3213 от 15 юни 1985 г. относно експлоатацията на мините (T. C. Resmî Gazete № 18785 от 15 юни 1985 г.).

33 През 2007 г. Etimine внася в Съюза въз основа на сключен договор за изключителна дистрибуция, който го обвързва с Eti Mine Works, приблизително 245 500 t борати, а именно около 44 000 t борна киселина, 189 000 t боракс пентахидрат и 12 500 t боракс декахидрат. През същия период Etiproducts внася в Съюза въз основа на подобен договор за дистрибуция приблизително 85 700 t борати. Вносът на тези две предприятия представлява по-голямата част от вноса на борна киселина, на боракс декахидрат и на боракс пентахидрат в Съюза през 2007 г.

Процедура, довела до оспорените класификации

34 На 28 януари 1999 г. Френската република представя на Комисията предложение за класиране на борната киселина съгласно Директива 67/548 в категория 2 на веществата, токсични за репродукцията и за развитието, на която съответстват фрази R 60 (Може да увреди възпроизводителната функция) и R 61 (Може да увреди плода при бременност), като дотогава това вещество не е било посочено в приложение I към Директива 67/548.

35 На 10 февруари 1999 г. Кралство Дания представя предложение, изготвено за датската Агенция за защита на околната среда (Danish Environmental Protection Agency), целящо класиране на борната киселина и на боракс декахидрата съгласно Директива 67/548 в категория 2 на веществата, токсични за репродукцията, на която съответства фразата R 60 (Може да увреди възпроизводителната функция) и в категория 3 на веществата, токсични за развитието, на

която съответства фразата R 63 (възможен риск от увреждане на плода при бременност).

36 По време на заседанието си от 15—17 ноември 2000 г. работната група на Комисията за класификация и етикетиране на опасни вещества към Европейското бюро по химикалите (наричана по-нататък „работна група C & E“) препоръчва класиране на борната киселина съгласно Директива 67/548 сред токсичните за репродукцията вещества от категория 3 както относно възпроизводителната функция, така и за развитието. По отношение на боракс декахидрата и на безводния динатриев тетраборат работната група C & E препоръчва класиране съгласно Директива 67/548 сред токсичните за репродукцията вещества от категория 3.

37 По искане на генерална дирекция (ГД) „Околна среда“ на Комисията Европейското бюро по химикалите събира специализирани експерти с оглед преразглеждане на класификацията на боратите съгласно Директива 67/548 в зависимост от токсичността им за репродукцията. По време на заседанието си от 5 и 6 октомври 2004 г. работната група на Комисията, съставена от експерти, специализирани в областта на токсичност за репродукцията, разглежда няколко вещества на основата на борат, сред които боракс пентахидрат, борен оксид, борна киселина, боракс декахидрат и безводен динатриев тетраборат и стига до заключение, че тези вещества трябва да се класират съгласно Директива 67/548 сред токсичните за репродукцията вещества от категория 2 въз основа на изпитвания върху животни.

38 На 4 април 2005 г. е проведена среща между турските власти, Etimine и Комисията, по време на която турските власти са оспорили предложената класификация на веществата на основата на борат сред токсичните за репродукцията вещества от категория 2. В подкрепа на това оспорване турските власти изпращат до ГД „Околна среда“, с писмо от 18 май 2005 г., подготвена от турски токсиколози техническа бележка, която е била представена устно по време на срещата от 4 април 2005 г., както и доклад, озаглавен „Позиция на турското научно

общество на токсиколозите по класификацията на борната киселина и на боратите сред веществата, токсични за репродукцията“.

39 С писмо от 8 април 2005 г. до ГД „Околна среда“ Etimine оспорва заключението на работната група на специализираните експерти и иска от Комисията да не го взема предвид.

40 По време на заседанието си от 8 септември 2005 г. работната група C & E с участието на представители на турските власти, на Eti Mine Works и турски токсиколози продължава да обсъжда предложената класификация на веществата на основа на борат съгласно Директива 67/548, преди да вземе решение да следва становището на работната група на специализираните експерти и да препоръча класифицирането на посочените вещества сред токсичните за репродукцията вещества от категория 2.

41 С писмо от 30 септември 2005 г. турските власти искат от Комисията да отложи решението относно класификацията на веществата на основата на борат съгласно Директива 67/548, по-специално до приключването на множество изпитвания в това отношение, които са в процес на реализация.

42 С писмо от 17 октомври 2005 г. до ГД „Околна среда“ Etimine повтаря искането си веществата на основата на борат да не се класират сред токсичните за репродукцията вещества от категория 2 при тридесетото адаптиране към техническия прогрес на Директива 67/548.

43 С писмо от 18 ноември 2005 г. ГД „Околна среда“ посочва, че надлежно е взела предвид становището на Etimine и отговаря на някои въпроси, повдигнати от последното в писмото му от 8 април 2005 г.

44 С писмо до Комисията от 6 февруари 2006 г. турските власти изразяват несъгласието си по отношение на предвидената класификация за веществата на основата на борат съгласно Директива 67/548.

45 На 16 февруари 2007 г. комитетът по смисъла на член 29 от Директива 67/548 във връзка с член 5, параграф 1 от Решение 1999/468 и с точка 1 от приложение III към Регламент № 807/2003 (вж. точка 14 по-горе) се произнася в полза на предложението за директива за изменение с цел адаптиране към техническия прогрес за тридесети път на Директива 67/548, в което се възпроизвежда предложението за класификация на веществата на основата на борат.

46 На 21 август 2008 г. Комисията приема обжалваната директива.

47 Оспорените класификации, съдържащи се в приложение 1Ж от обжалваната директива, по-същество са следните:

„Индекс №	Химично наименование	Класификация	Етикетиране
[…]	[…]	[…]	[…]
005-007-00-2	борна киселина; […] борна киселина, сурова естествена, съдържаща не повече от 85 процента H3BO3, изчислено като тегло от сухото вещество […]	Repr. Cat. 2 ; R 60-61	T R : 60-61 S : 53-45

005-008-00-8	диборен триоксид; борен оксид	Repr. Cat. 2 ; R 60-61	T R : 60-61 S : 53-45
005-011-00-4	динатриев тетраборат, безводен; борна киселина, динатриева сол; […] тетраборен динатриев хептаоксид, хидратиран; […] ортоборна киселина, натриева сол […]	Repr. Cat. 2 ; R 60-61	T R : 60-61 S : 53-45
005-011-01-1	динатриев тетраборат декахидрат; боракс декахидрат	Repr. Cat. 2 ; R 60-61	T R : 60-61 S : 53-45
005-011-02-9	динатриев тетраборат пентахидрат; боракс пентахидрат	Repr. Cat. 2 ; R 60-61	T R : 60-61 S : 53-45
[…]	[…]	[…]	[…]“

48 На 10 август 2009 г. Комисията приема обжалвания регламент, в частност на основание член 53 от Регламент № 1272/2008.

49 С обжалвания регламент оспорените класификации са добавени в приложение VI към Регламент № 1272/2008 с действие от 25 септември 2009 г.

50 Съображения 1—3 от обжалвания регламент гласят следното:

„1. Част 3 от приложение VI към Регламент […] № 1272/2008 съдържа два списъка на хармонизирани класификация и етикетиране на опасните вещества. Таблица 3.1 съдържа списък на хармонизираните класификация и етикетиране на опасните вещества въз основа на критериите, определени в части 2—5 от приложение I към Регламент […] № 1272/2008. Таблица 3.2 съдържа списък на хармонизираните класификация и етикетиране на опасните вещества въз основа на критериите, определени в приложение VI към Директива 67/548[…]. Посочените два списъка трябва да бъдат изменени, за да бъдат включени в тях актуализирани класификации за вещества, за които вече е била извършена хармонизирана класификация, и за да бъдат включени нови хармонизирани класификации. Освен това е необходимо да се заличат вписванията за някои вещества.

2. Необходимо е да се измени приложение VI към Регламент […] № 1272/2008, за да бъдат отразени приетите неотдавна изменения на приложение I към Директива 67/548[…], въведени с [обжалваната …] директива и с Директива 2009/2/ЕО на Комисията от 15 януари 2009 година за изменение с цел адаптиране към техническия прогрес за тридесет и първи път на Директива 67/548[…]. Посочените мерки представляват адаптиране към научно-техническия напредък по смисъла на член 53 от Регламент […] № 1272/2008.

3. Съображение 53 от Регламент […] № 1272/2008 подчертава, че следва в пълна степен да се отчитат извършената дейност и натрупаният опит по Директива 67/548[…], в това число във връзка с класифицирането и етикетирането на конкретни вещества, включени в приложение I към посочената директива“.

51 Член 1 от обжалвания регламент предвижда по-специално:

„Част 3 от приложение VI към Регламент […] № 1272/2008 се изменя, както следва:

Таблица 3.1 се изменя, както следва:

а) Вписванията, съответстващи на вписванията от приложение I, се заменят с вписванията от посоченото приложение;

б) Вписванията от приложение II се добавят по реда на вписванията от таблица 3.1;

[…]

Таблица 3.2 се изменя, както следва:

а) Вписванията, съответстващи на вписванията от приложение IV, се заменят с вписванията от посоченото приложение;

б) Вписванията от приложение V се добавят по реда на вписванията от таблица 3.2;

[…]“

52 Според член 2 от обжалвания регламент:

„1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Член 1 се прилага от 1 декември 2010 г.

3. Хармонизираните класификации по част 3 от приложение VI към Регламент […] № 1272/2008, изменен с настоящия регламент, могат да бъдат прилагани преди 1 декември 2010 г.“

53 Оспорените класификации, съдържащи се в приложения II и V от обжалвания регламент, по-същество са следните:

„Приложение II

Индексен №	Международна химична идентификация	Класификация		Етикетиране	
		Код/кодове на класа и категорията на опасност	Код/кодове на предупреждението за опасност	Код/кодове на пиктограмата и сигналната дума	Код/кодове на предупреждението за опасност
[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
005-007-00-2	boric acid; […] boric acid, crude natural, containing not more than 85 per cent of H3BO3 calculated on the dry weight […]	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
005-008-00-8	diboron trioxide; boric oxide	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
005-011-00-4	disodium tetraborate, anhydrous; boric acid, disodium salt; […] tetraboron disodium heptaoxide, hydrate; […] orthoboric acid, sodium salt […]	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
005-011-01-1	disodium tetraborate decahydrate; borax decahydrate	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
005-011-02-9	disodium tetraborate pentahydrate; borax pentahydrate	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]“

„Приложение V

Индексен №	Международна химична идентификация	Класификация	Етикетиране
[…]	[…]	[…]	[…]
005-007-00-2	boric acid; […] boric acid, crude natural, containing not more than 85 per cent of H3BO3 calculated on the dry weight […]	Repr. Cat. 2 ; R 60-61	T R : 60-61 S : 53-45
005-008-00-8	diboron trioxide; boric oxide	Repr. Cat. 2 ; R 60-61	T R : 60-61 S : 53-45
005-011-00-4	disodium tetraborate, anhydrous; boric acid, disodium salt; […] tetraboron disodium heptaoxide, hydrate; […] orthoboric acid, sodium salt […]	Repr. Cat. 2 ; R 60-61	T R : 60-61 S : 53-45
005-011-01-1	disodium tetraborate decahydrate; borax decahydrate	Repr. Cat. 2 ; R 60-61	T R : 60-61 S : 53-45
005-011-02-9	disodium tetraborate pentahydrate; borax pentahydrate	Repr. Cat. 2 ; R 60-61	T R : 60-61 S : 53-45
[…]	[…]	[…]	[…]“

Производство и искания на страните

54 Жалбоподателите подават настоящата жалба в секретариата на Общия съд на 5 декември 2008 г.

55 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 6 април 2009 г., Кралство Дания прави искане за встъпване в настоящото производство в подкрепа на исканията на Комисията. С определение от 7 юли 2009 г. председателят на трети състав на Общия съд допуска встъпването.

56 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 9 април 2009 г., Borax Europe Ltd (наричано по-нататък „Borax“), учредено по английското право дружество, което произвежда борати и търгува с тях, прави искане за встъпване в настоящото производство в подкрепа на исканията на жалбоподателите. С определение от 7 юли 2009 г. председателят на трети състав на Общия съд допуска встъпването.

57 С отделна молба, подадена в секретариата на Общия съд на 11 март 2009 г., Комисията повдига възражение за недопустимост на основание член 114 от Процедурния правилник на Общия съд и прави искане да се обяви, че липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество на основание член 113 от същия правилник. Жалбоподателите представят становището си по възражението и по искането на 30 април 2009 г. На 24 август 2009 г. Borax представя писмено становище при встъпване, ограничено само до въпроса за допустимостта.

58 В своята жалба и в становището си по възражението за недопустимост жалбоподателите, подкрепяни от Borax, искат от Общия съд:

— да отхвърли възражението за недопустимост и да обяви жалбата за допустима,

— като главно искане — да отмени вписванията в таблицата на приложение 1Ж към обжалваната директива по отношение на следните вещества:

— борна киселина и сурова естествена борна киселина (индексен № 005-007-00-2);

— диборен триоксид и борен оксид (индексен № 005-008-00-8);

— динатриев тетраборат, безводен, борна киселина, динатриева сол, тетраборен динатриев хептаоксид, хидратиран, ортоборна киселина, натриева сол (индексен № 005-011-00-4);

— динатриев тетраборат декахидрат и боракс декахидрат (индексен № 005-011-01-1);

— динатриев тетраборат пентахидрат и боракс пентахидрат (индексен № 005-011-02-9),

— при условията на евентуалност — да отмени вписванията в таблицата на приложение 1Ж към обжалваната директива по отношение на следните вещества:

— диборен триоксид и борен оксид (индексен № 005-008-00-8);

— динатриев тетраборат, безводен, борна киселина, динатриева сол, тетраборен динатриев хептаоксид, хидратиран, ортоборна киселина, натриева сол (индексен № 005-011-00-4);

— динатриев тетраборат декахидрат и боракс декахидрат (индексен № 005-011-01-1),

— динатриев тетраборат пентахидрат и боракс пентахидрат (индексен № 005-011-02-9),

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

59 С възражението си за недопустимост Комисията иска от Общия съд:

— като главно искане — да отхвърли жалбата с мотива, че е останала без предмет,

— при условията на евентуалност — да обяви жалбата за явно недопустима,

— да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

60 С отделни молби, постъпили в секретариата на Общия съд на 6 и 30 ноември и 8 декември 2009 г., в отговор на писмен въпрос на Общия съд жалбоподателите молят да им се позволи да променят своите искания и правни основания за отмяна, така че те да обхванат и оспорените класификации, така както са възпроизведени в обжалвания регламент.

61 В молбата си за промяна на исканията и на основанията за отмяна жалбоподателите, подкрепяни от Borax, по същество искат от Общия съд:

— да обяви жалбата, във вида ѝ след поисканото изменение, за допустима и основателна,

— да уважи молбата им за промяна на исканията и на правните основания за отмяна, така че те да обхванат и вписванията в таблиците в приложения II и V към обжалвания регламент, съответстващи на оспорените класификации,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

62 С молба, постъпила в секретариата на Общия съд на 9 ноември 2009 г., Комисията посочва, че не се противопоставя на промяната на исканията и на правните основания за отмяна, като същевременно уточнява, че това предполага молбата за промяна да бъде подадена преди изтичането на срока за обжалване на обжалвания регламент.

63 С писмо от 19 ноември 2009 г. председателят на трети състав на Общия съд уведомява жалбоподателите за решението си да допусне промяна на техните искания и на правните им основания за отмяна.

64 С молба, постъпила в секретариата на Общия съд на 21 декември 2009 г., жалбоподателите, подкрепяни от Borax, изтъкват в отговор на писмен въпрос на Общия съд, че жалбата им във всички случаи е допустима, поради факта че на 1 декември 2009 г. е влязъл в сила член 263, четвърта алинея ДФЕС. С молба, подадена на същата дата, Комисията оспорва това становище.

65 На основание член 14 от Процедурния правилник на Общия съд и по предложение на председателя на Общия съд след изслушване на страните съобразно член 51 от посочения правилник, на 14 януари 2010 г. Общият съд решава да препрати делото на разширен съдебен състав (голям състав) за произнасяне по възражението за недопустимост.

От правна страна

66 По силата на член 114, параграф 1 от Процедурния правилник, ако някоя от страните поиска това, Общият съд може да се произнесе по възражението за недопустимост, без да разглежда спора по същество. Съгласно параграф 3 от същия член производството преминава в устна фаза, освен ако Общият съд реши друго.

67 В конкретния случай Общият съд счита, че разполага с достатъчно данни от материалите по преписката, и решава се произнесе с мотивирано определение, без да провежда устната фаза на производството.

По приложимостта на член 263, четвърта алинея ДФЕС

Доводи на страните

68 Комисията счита, че последната част от изречението на член 263, четвърта алинея ДФЕС е неприложима в настоящия случай.

69 От постоянната съдебна практика следвало, че допустимостта на жалбата следва да се преценява с оглед на положението към момента на подаването ѝ. Освен това прилагането на последната част от изречението на член 263, четвърта алинея ДФЕС за жалбите, подадени преди 1 декември 2009 г., ще има произволни последици според това дали Общият съд се произнася преди или след тази дата.

70 От това Комисията прави извода, че член 263, четвърта алинея ДФЕС се прилага само за жалбите, подадени след 30 ноември 2009 г. В случая първоначалната жалба е подадена на 5 декември 2008 г., а молбата за промяна на исканията и на правните основания за отмяна — преди 1 декември 2009 г., поради което член 263 ДФЕС не се отразявал на настоящото производство.

71 Жалбоподателите, подкрепяни от Borax, изтъкват, че въведените с Лисабонския договор изменения са приложими за настоящото производство. Това произтичало от тълкуването на член 1 във връзка с член 19, параграф 1 във връзка с параграф 3, буква а) ДЕС. Всъщност нито една разпоредба от Лисабонския договор не предвиждала, че правилата на Договора за ЕО продължават да се прилагат през преходен период след 1 декември 2009 г. Следователно съдът на Съюза бил длъжен да прилага член 263, четвърта алинея ДФЕС за висящите към 1 декември 2009 г. производства, включително условията за допустимост на жалба, с която се оспорва законосъобразността на подзаконов акт.

72 Поради това след влизането в сила на член 263, четвърта алинея ДФЕС искането за частична отмяна, подадено от жалбоподателите срещу обжалваните актове, било допустимо, без да е необходимо те да доказват, че са лично засегнати.

Съображения на Общия съд

73 Следва най-напред да се отбележи, че по отношение на обжалвания регламент срокът за обжалване по член 230, пета алинея ЕО изтича на 30 ноември 2009 г., тоест при действието на Договора за ЕО, както и че жалбоподателите са подали молбата си за промяна на исканията и на правните основания за отмяна преди тази дата. Към датата на влизане в сила на член 263 ДФЕС — 1 декември 2009 г.,

всяко евентуално искане за отмяна, подадено срещу обжалвания регламент, във всички случаи би било недопустимо поради неспазване на срока за обжалване, предвиден в шестата му алинея, която възпроизвежда текста на член 230 ЕО, пета алинея. Тези съображения се прилагат на още по-силно основание mutatis mutandis към искането за частична отмяна на обжалваната директива, подадено на 5 декември 2008 г.

74 Позициите на страните са различни по въпроса дали член 263, четвърта алинея ДФЕС, и по-специално последната част от изречението, се прилага ratione temporis към настоящия случай. По-конкретно жалбоподателите, подкрепяни от Borax, считат, че предвидените в този текст променени условия за допустимост по отношение на подзаконовите актове имат незабавно приложение и следователно правят искането им за частична отмяна на обжалваните актове допустимо, без да е необходимо да доказват, че лично са засегнати от оспорените класификации. Комисията обаче счита, че тази разпоредба не се прилага за настоящото производство, тъй като допустимостта на жалбите трябва да се преценява с оглед на условията за допустимост, които са в сила към момента на подаването им.

75 В това отношение следва да се констатира, че Договорът за ФЕС не предвижда специална преходна разпоредба, уреждаща въпроса дали член 263, четвърта алинея ДФЕС се прилага за висящи към 1 декември 2009 г. съдебни производства.

76 Що се отнася специално до въпроса за приложимостта във времето на правилата, установяващи условията за допустимост на жалба за отмяна, подадена от частноправен субект пред съд на Съюза, установена съдебна практика е, от една страна, че в съответствие с максимата tempus regit actum (вж. в този смисъл Решение на Съда от 14 юли 1971 г. по дело Henck, 12/71, Recueil, стр. 743, точка 5) въпросът за допустимостта на жалбата се решава въз основа на правилата, които са в сила към датата на подаването ѝ (Решение на Съда от 8 май 1973 г. по дело Campogrande/Комисия, 60/72, Recueil, стр. 489, точка 4; вж. също в този смисъл

и по аналогия Определение на председателя на Съда от 22 февруари 2008 г. по дело Kozlowski, C-66/08, непубликувано в Сборника, точка 7), и от друга страна, че условията за допустимост на жалбата се преценяват към момента на подаването ѝ (Решение на Съда от 18 април 2002 г. по дело Испания/Съвет, C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 и C-22/01, Recueil, стр. I-3439, точка 23, Решение на Общия съд от 21 март 2002 г. по дело Shaw и Falla/Комисия, T-131/99, Recueil, стр. II-2023, точка 29 и Решение на Общия съд от 9 юли 2008 г. по дело Alitalia/Комисия, T-301/01, Сборник, стр. II-1753, точка 37), като поправки на жалбата са възможни само когато са направени преди изтичането на срока за обжалване (Решение на Съда от 27 ноември 1984 г. по дело Bensider и др./Комисия, 50/84, Recueil, стр. 3991, точка 8).

77 Противоположното решение впрочем би довело до опасност от произвол в правораздаването, тъй като тогава допустимостта на жалбата ще зависи от датата, между другото несигурна, на произнасяне на решението на Общия съд, с което се приключва производството (вж. в този смисъл и по аналогия Решение на Съда от 12 ноември 1981 г. по дело Salumi и др., 212/80—217/80, Recueil, стр. 2735, точка 14).

78 В настоящия случай към момента на подаването на жалбата, а именно на подаването както на първоначалната жалба, така и на молбата за промяна на исканията и на правните основания за отмяна, условията за допустимост на жалбата се уреждат от член 230 ЕО. Поради това с оглед на припомнената в точка 76 по-горе съдебна практика въпросът дали жалбоподателите са процесуално легитимирани да искат отмяната на обжалваните актове трябва да се реши въз основа на този член. Освен това, дори да се допусне, че в настоящия случай член 263, четвърта алинея ДФЕС, и по-специално краят на изречението от текста на тази разпоредба, би могъл да предостави процесуална легитимация на жалбоподателите, каквато те нямат по член 230, четвърта алинея ЕО, същата не може да се вземе предвид за целите на преценката на допустимостта на настоящата жалба, тъй като срокът да се поиска отмяна на обжалваните актове по смисъла както

на член 230, пета алинея ЕО, така и на член 263, шеста алинея ДФЕС, вече е изтекъл към 1 декември 2009 г. — датата на влизане в сила на член 263 ДФЕС.

79 Това съображение не се омаловажава от тезата, че член 263 ДФЕС е част от процесуалните норми, по отношение на които съдебната практика е признала, че за разлика от материалноправните норми или тези по същество, те по правило следва да се прилагат към всички висящи спорове от момента на влизането им в сила (Решение на Съда по дело Salumi и др., точка 77 по-горе, точка 9, Решение на Съда от 9 март 2006 г. по дело Beemsterboer Coldstore Services, C-293/04, Recueil, стр. I-2263, точка 19 и Решение на Съда от 28 юни 2007 г. по дело Dell'Orto, C-467/05, Сборник, стр. I-5557, точка 48). Всъщност, дори да се допусне, че въпросът за правораздавателните правомощия спада към областта на процесуалните норми (вж. в този смисъл Решение по дело Dell'Orto, посочено по-горе, точка 49), трябва да се констатира, че предвид посочената в точки 76 и 77 по-горе съдебна практика за определянето на приложимите разпоредби, с оглед на които трябва да се преценява допустимостта на жалба за отмяна, подадена срещу акт на Съюза, следва да се приложи максимата tempus regit actum.

80 От това следва, че член 263, четвърта алинея ДФЕС не е приложим за настоящия случай.

81 При това положение следва да се провери дали жалбоподателите обосновават процесуалната си легитимация да искат отмяна на обжалваните актове по силата на член 230, четвърта алинея ЕО.

По допустимостта на настоящата жалба

Доводи на страните

82 В подкрепа на възражението си за недопустимост и на искането си да се обяви, че липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество, основани на членове 113 и 114 от Процедурния правилник, Комисията поддържа, че приложение I към Директива 67/548 е отменено с член 55, параграф 11 от Регламент № 1272/2008 на 20 януари 2009 г., включително оспорените класификации, така както са въведени с обжалваната директива, и че като автоматична последица от това обжалваната директива, изменяща това приложение, е отменена на същата дата и вече не произвежда правно действие. Така искането за частична отмяна на обжалваната директива било останало без предмет по смисъла на член 113 от Процедурния правилник.

83 Дори да се допусне, че случаят не е такъв, според Комисията оспорените класификации, предвидени в обжалваните актове, не засягат жалбоподателите нито пряко, нито лично по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО.

84 Жалбоподателите, подкрепяни от Borax, считат, че са пряко и лично засегнати по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО от оспорените класификации, предвидени в обжалваните актове.

85 По отношение на критерия за лично засягане жалбоподателите считат, че са лично засегнати от обжалваните актове поради някои присъщи за тях качества или поради фактическо положение, което ги отграничава от всички останали лица и така ги индивидуализира по същия начин като адресата на акта. За тази

цел следва да се вземат предвид множество елементи, които могат да докажат такова индивидуализиране.

86 Първо, жалбоподателите били титуляри на изключителни права, засегнати от оспорените класификации, за експлоатацията на бор в Турция. Второ, Etimine било най-големият вносител на вещества на основата на борат в Съюза. Жалбоподателите внасяли по-голямата част от веществата на основата на борат, използвани в Съюза и дейността им на вътрешния пазар зависела от вноса и продажбата на посочените вещества. Трето, жалбоподателите участвали активно в процедурата, довела до приемането на оспорените класификации. Четвърто, те можело да бъдат идентифицирани в съображение 2 от обжалваната директива. Пето, Комисията била основала оспорените класификации върху предварителна оценка на рисковете съгласно Регламент № 793/93, по силата на който жалбоподателите се ползват от процесуални права.

87 На първо място, по отношение на изключителните права, жалбоподателите припомнят, че са единствените оператори в Съюза, които имат разрешение да внасят и да търгуват на вътрешния пазар с вещества на основата на борат, извлечени в Турция. Тези изключителни права им били предоставени преди приемането на обжалваната директива и поради това ги отграничавали от всички други оператори. Тези права обаче били засегнати от задължението върху продуктите на основа на борат да се полагат етикети със символа череп и кости, както и с фраза R 60 (Може да увреди възпроизводителната функция) и фраза R 61 (Може да увреди плода при бременност), което било равнозначно на жалбоподателите да се наложи техническа спецификация. Освен това класификацията на веществата на основата на борат съгласно Директива 67/548 сред токсичните за репродукцията вещества от категория 2 щяло да доведе до невъзможност засегнатите продукти да се продават на масовия потребител.

88 Жалбоподателите оспорват довода на Комисията, че тези изключителни права не засягат Съюза. В това отношение Комисията не отчитала особената връзка

между Съюза и Република Турция, съществуваща след споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция, подписано на 12 септември 1963 г. в Анкара, по силата на което укрепването на търговските и икономически отношения с Република Турция представлява ключова цел на Съюза. Освен това изключителните права за експлоатация на мини, от които се ползват жалбоподателите, били аналогични на тези, които държавите членки предоставят при подобни обстоятелства и които са част от общите им традиции.

89 Жалбоподателите и Borax считат също така за погрешен довода, че посочените изключителни права заедно с другите индивидуализиращи ги елементи не можели да отграничат жалбоподателите по отношение на всички други оператори. Всъщност в съдебната практика било прието, че когато оспореният акт засяга група лица, които са определени или са били определяеми към момента на приемане на този акт в зависимост от присъщи за членовете на групата критерии, тези лица могат да бъдат лично засегнати от този акт в качеството си на част от ограничен кръг икономически оператори. Това може да е така именно когато този акт изменя правата като например изключителни права за телевизионно излъчване, които тези лица са придобили преди неговото приемане (Решение на Съда от 13 март 2008 г. по дело Комисия/Infront WM, C-125/06 P, Сборник, стр. I-1451, точки 71, 72, 75 и 76). Аналогично на това в настоящия случай изключителните права на жалбоподателите за експлоатация на мини и за търгуване с борати в Турция били съществували преди приемането на обжалваната директива и оспорените класификации създавали за тези права нови ограничения, които не са съществували към момента на придобиването на посочените права от жалбоподателите и които затрудняват упражняването им. Следователно такива изключителни права били достатъчни за идентифицирането на жалбоподателите като част от групата от 29 дружества, които притежават изключителни права за експлоатация на мини за добив на борат и са засегнати от обжалваната директива.

90 На второ място, Etimine било най-големият вносител на вещества на основата на борат в Съюза (вж. точка 33 по-горе) с обем, оценен на 56 % от целия внос на вещества на основата на борат през 2007 г. Съответно 72 % и 53 % от оборота на Etimine и Etiproducts за същата година произхождал от продажбата на борна киселина, на боракс декахидрат и на боракс пентахидрат в Съюза. Освен

това жалбоподателите били част от трите дружества, които заедно притежават 61 % от световния капацитет за производство на борати. Предвид факта че търговската им дейност зависи от посочените вещества, жалбоподателите трябвало да се считат за най-засегнатите от оспорените класификации оператори по смисъла на Решение на Съда от 16 май 1991 г. по дело Extramet Industrie/Съвет (C-358/89, Recueil стр. I-2501, точка 17), чиито принципи не се прилагали само в областта на антидъмпинга (Решение на Общия съд от 12 февруари 2008 г. по дело BUPA и др./Комисия, T-289/03, Сборник, стр. II-81, точка 79). Следователно те се намирали в особено положение, което ги разграничавало по отношение на всички други икономически оператори.

91 На трето място, дори жалбоподателите да не са разполагали с процесуални права в това отношение, те били участвали активно, с посредничеството на Eti Mine Works и на турската държава, в процедурата, довела до приемането на оспорените класификации, по-специално като са представили на Комисията множество изследвания и много данни, както и чрез участие в множество срещи с Комисията и в заседания на работната група C & E. Дори само по себе си това активно участие да не може да индивидуализира жалбоподателите, то представлявало присъщо за тях качество, което заедно с други особени елементи ги характеризирало по отношение на всички други оператори, засегнати от обжалваната директива. Всъщност, като се има предвид, че Eti Mine Works е изцяло контролирано от турската държава и че то от своя страна контролира 100 % от капитала на жалбоподателите, активното участие на Eti Mine Works и на турските власти в разглежданата процедура можело да се вмени изцяло на жалбоподателите.

92 На четвърто място, съображение 2 от обжалваната директива се позовавало на предоставена от жалбоподателите информация, а именно изследване на M. K. относно оценката на ежедневното излагане на хората на бор в богата на този минерал зона. Турските власти били представили това изследване на Комисията от името на жалбоподателите на 3 юли 2007 г. в рамките на становището си по нотификацията от Общността до Комитета по технически бариери пред

търговията на Световната търговска организация (СТО) на проекта за изменение с цел адаптиране към техническия прогрес за тридесети път на Директива 67/548. Освен това съображение 2 от обжалваната директива се позовавало на епидемиологични изследвания в процес на реализация, включително на това, което се отнася до завода на Eti Mine Works в Bandirma (Турция), чиито резултати — които трябвало да бъдат представени именно от жалбоподателите — могли според самия текст на посоченото съображение да изменят оспорените класификации. В това отношение жалбоподателите и Borax оспорват факта, че в това съображение се споменавало само едно изследване, направено в Китай. Те уточняват, че за разлика от обжалваната директива, предходните адаптации на Директива 67/548 към техническия прогрес не споменавали участието на индустриалния сектор. На последно място, тези позовавания показвали, че предоставената от жалбоподателите информация е била взета предвид в рамките на процеса по приемане на решение, довел до оспорените класификации и че тази информация, както и друга информация, която следвало да бъде предоставена от индустриалния сектор, включително от жалбоподателите, ще бъде предмет на особено внимание при следващото изменение на тази класификация. Следователно жалбоподателите били идентифицирани като членове на ограничена група, съставена от членовете на индустриалния сектор, предоставили релевантна информация за веществата на основата на борат. Поради това те се намирали в особено положение, което ги отграничава от всички останали лица.

93 На пето място, жалбоподателите изтъкват, че оспорените класификации се основават на временна оценка на рисковете съгласно Регламент № 793/93, в рамките на която те са предоставили информация и разполагат с процесуални права. В този контекст жалбоподателите като вносители и производители, засегнати от предвидената в посочения регламент процедура за оценка на рисковете, на 26 март 2006 г. били представили и подписали заедно с други дружества декларация за намерение във връзка с рисковете от приоритетните вещества, а именно борната киселина и динатриевия тетраборат (наричана по-нататък „декларацията за намерение“). Само четири от подписалите декларацията за намерение дружества, сред които Eti Mine Works, били засегнати от тази оценка на рисковете. Декларацията била направена в рамките на първия етап от оценката на рисковете, която се състояла в определяне на опасностите по смисъла на членове 4 и 5 от Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията от 28 юни 1994 година

за установяване на принципите за оценка на рисковете за хората и околната среда от съществуващи вещества в съответствие с Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета (ОВ L 161, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 3, стр. 66). Тя предоставяла информация относно оценката на опасностите от засегнатите вещества за човешкото здраве за целите на предварителна оценка на рисковете от държавата членка докладчик — Република Австрия — която също била подписала посочената декларация.

94 От това жалбоподателите правят извода, че оспорените класификации ще имат значително влияние върху оценката на рисковете, предизвикана от декларацията за намерение. Всъщност в рамките на тази оценка австрийският докладчик е трябвало да вземе предвид заключението относно токсичността за репродукцията и то следователно би имало пряко въздействие върху оценката на рисковете от борната киселина и динатриевия тетраборат. Така обжалваната директива засягала участието на жалбоподателите в тази оценка на рисковете и очакванията им относно начина, по който тя ще бъде извършена. Освен това Комисията била извършила собствена временна оценка на рисковете в съответствие с предвидените в Регламент № 1488/94 принципи при проверката ѝ на критериите за нормално манипулиране и използване, предвидени от Директива 67/548. По този начин временната оценка била предрешила оценката на рисковете съгласно Регламент № 793/93, която следвало да извърши австрийският докладчик въз основа на декларацията за намерение. От това жалбоподателите правят извода, че Комисията е заменила със собствената си оценка тази на австрийския докладчик, която все още се извършва, и че обжалваната директива може да окаже отрицателно въздействие върху нея.

95 От това следвало, че жалбоподателите се намират в особено положение, което ги индивидуализира като адресати, доколкото, от една страна, посредством Eti Mine Works те са част от група от четирима оператори, засегнати от оценката на рисковете съгласно Регламент № 793/93, и от друга страна, оспорените класификации засягат тази оценка на рисковете, тъй като последната била предрешена от вече извършената от Комисията оценка.

96 На последно място, жалбоподателите, подкрепяни от Borax, оспорват факта, че жалбата им е останала без предмет поради отмяната на приложение I към Директива 67/548.

Съображения на Общия съд

97 На първо място, следва да се провери дали жалбоподателите са лично засегнати по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО от оспорените класификации, включени в обжалваните актове.

98 Обжалваните актове, включително оспорените класификации, имат общо приложение, тъй като се прилагат към обективно определени положения и пораждат правни последици спрямо категория лица, посочени общо и абстрактно, а именно по отношение на всички физически или юридически лица, които произвеждат съответните вещества и/или търгуват с тях. Същевременно фактът, че по естеството и обхвата си даден акт има общ характер, тъй като се прилага за всички заинтересовани икономически оператори, не изключва възможността той да засяга лично някои от тях (Решение на Съда от 23 април 2009 г. по дело Sahlstedt и др./Комисия, C-362/06 P, Сборник, стр. I-2903, точка 29, Определение на Общия съд от 10 септември 2002 г. по дело Japan Tobacco и JT International/Парламент и Съвет, T-223/01, Recueil, стр. II-3259, точка 29 и Определение на Общия съд от 30 април 2003 г. по дело Villiger Söhne/Съвет, T-154/02, Recueil, стр. II-1921, точка 40, вж. също в този смисъл Решение на Съда от 18 май 1994 г. по дело Codorníu/Съвет, C-309/89, Recueil, стр. I-1853, точка 19).

99 В това отношение следва да се припомни, че субект, различен от адресата на даден акт, може да твърди, че е лично засегнат по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО само ако този акт го засяга поради някои присъщи за него качества или поради фактическо положение, което го отграничава от всички останали лица и така го индивидуализира по същия начин като адресата на акта (Решение

на Съда от 15 юли 1963 г. по дело Plaumann/Комисия, 25/62, Recueil, стр. 197, 223 и Определение на Съда от 26 ноември 2009 г. по дело Região autónoma dos Açores/Съвет, C-444/08 P, непубликувано в Сборника, точка 36).

100 Впрочем, когато едно решение засяга група лица, които са определени или са били определяеми към момента на приемане на този акт и в зависимост от присъщи за членовете на тази група критерии, тези лица могат да бъдат лично засегнати от посочения акт в качеството си на част от ограничен кръг икономически оператори (Решение на Съда от 22 юни 2006 г. по дело Белгия и Forum 187/Комисия, C-182/03 и C-217/03, Recueil, стр. I-5479, точка 60, Решение по дело Комисия/Infront WM, точка 89 по-горе, точка 71 и Решение по дело Sahlstedt и др./Комисия, точка 98 по-горе, точка 30).

101 Въпреки това възможността да се определи с по-голяма или по-малка точност колко или дори кои са правните субекти, по отношение на които се прилага дадена мярка, изобщо не предполага, че същите трябва да бъдат разглеждани като лично засегнати от тази мярка, когато е безспорно, че това прилагане се осъществява по силата на обективно правно или фактическо положение, определено от въпросния акт (Решение по дело Sahlstedt и др./Комисия, точка 98 по-горе, точка 31, Определение на Съда от 8 април 2008 г. по дело Saint-Gobain Glass Deutschland/Комисия, C-503/07 P, Сборник, стр. I-2217, точка 70).

102 Допустимостта на настоящата жалба трябва да се разгледа именно с оглед на тези принципи.

103 Жалбоподателите считат, че са лично засегнати от оспорените класификации по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО поради редица особени качества, които следва да се вземат предвид кумулативно. Те твърдят, първо, че оспорените класификации накърняват обхвата и упражняването на изключителните им права да внасят и продават в Съюза борати с произход от турските мини, управлявани от Eti Mine Works. Като титуляри на тези права те били част от

ограничен кръг особено засегнати оператори, като се има предвид, че оспорените класификации създавали нови ограничения за тези права и затруднявали упражняването им. Второ, Etimine било най-големият вносител на вещества на основата на борат в Съюза. Трето, посредством турските власти и Eti Mine Works, чиито действия можело да бъдат вменени на жалбоподателите, последните били участвали активно в процедурата за адаптиране на Директива 67/548 към техническия прогрес, довела до оспорените класификации. Четвърто, съображение2 от обжалваната директива се позовавало на представена от жалбоподателите информация, а именно изследване на М. К. Пето, оспорените класификации се основавали на временна оценка на рисковете съгласно Регламент № 793/93, в рамките на която жалбоподателите били предоставили информация и разполагали с процесуални права.

104 На първо място, по отношение на изключителните права, на които се позовават жалбоподателите, следва да се подчертае, че съществуването на придобито или субективно право — включително предоставеното от правна уредба с общ характер — чийто обхват или упражняване е потенциално засегнато от спорния акт, не може само по себе си да индивидуализира титуляря на посоченото право, по-специално когато други оператори могат да разполагат с аналогични права и следователно — да се намират в същото положение като титуляря (вж. в този смисъл Решение по дело Sahlstedt и др./Комисия, точка 98 по-горе, точки 32 и 34, Определение на Общия съд от 28 ноември 2005 г. по дело EEB и др./Комисия, T-94/04, Recueil, стр. II-4919, точки 53—55 и Определение на Общия съд от 11 септември 2007 г. по дело Fels-Werke и др./Комисия, T-28/07, непубликувано в Сборника, точка 63).

105 В настоящия случай обаче освен общото твърдение, че съществуват 29 оператори, които притежават права за експлоатиране на мини за добив на борати, които са засегнати от оспорените класификации (вж. точка 89 по-горе), жалбоподателите нито идентифицират тези други оператори, нито уточняват причините, поради които с оглед на особените им качества те могат да образуват ограничен кръг по смисъла на съдебната практика, посочена в точка 100 по-горе, който не може повече да се разширява след влизането в сила на оспорените класификации (вж. в този смисъл Решение на Съда от 26 юни 1990 г. по

дело Sofrimport/Комисия, C-152/88, Recueil, стр. I-2477, точка 11 и Определение на Общия съд от 6 септември 2004 г. по дело SNF/Комисия, T-213/02, Recueil, стр. II-3047, точки 62 и 63). По аргумент на по-силното основание, жалбоподателите не са доказали и че в тази група оператори те са особено засегнати поради факта на ограничаването на техните изключителни права, които им позволяват да внасят и търгуват с вещества на основата на борат в Съюза, тъй като други оператори от тази група могат да притежават аналогични права с предмет внос и търгуване с такива вещества с произход от други трети страни и да понасят същите последици.

106 Жалбоподателите не са доказали също така, че оспорените класификации имат за предмет или последица засягане на обхвата на изтъкнатите изключителни права, или дори възпрепятстване на упражняването им, подобно на случаите в основата на Решение на Съда от 17 януари 1985 г. по дело Piraiki-Patraiki и др./Комисия (11/82, Recueil, стр. 207, точка 31) и Решение по дело Codorníu/Съвет, точка 98 по-горе (точки 21 и 22) (вж. в този смисъл Определение на Съда от 21 ноември 2005 г. по дело SNF/Комисия, C-482/04 P, непубликувано в Сборника, точки 40 и 41, и Определение на Съда от 17 февруари 2009 г. по дело Galileo Lebensmittel/Комисия, C-483/07 P, Сборник, стр. I-959, точки 44—46). Всъщност е важно да се подчертае, че оспорените класификации не накърняват изключителните права на жалбоподателите да внасят и търгуват в Съюза с вещества на основата на борат с произход от турските мини, експлоатирани от Eti Mine Works. Единствено фактът, че тези класификации са от естество да затруднят упражняването на посочените права не е достатъчен, за да индивидуализира жалбоподателите по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО, тъй като те засягат a priori по същия начин всички оператори, които упражняват или могат да упражняват дейности, включващи внос и/или търгуване с вещества на основата на борат в Съюза, независимо дали притежават или не изключителни права за това (вж. в този смисъл Решение по дело Sahlstedt и др./Комисия, точка 98 по-горе, точки 32 и 34, вж. също така в обратния смисъл заключението на генералния адвокат Bot по това дело, Сборник, стр. I-2906, точки 116—119). В това отношение следва да се уточни, че възможността жалбоподателите да понесат икономическо неудобство — дори тежко — поради оспорените класификации не е достатъчна, за да докаже, че посочените класификации ги индивидуализират по отношение на всички други оператори, които могат да понесат сходни последици (вж. в този смисъл Определение на Общия съд от 29 юни 2006 г.

по дело Nürburgring/Парламент и Съвет, T-311/03, непубликувано в Сборника, точки 65 и 66).

107 На второ място, дори да се приеме, че Etimine е най-големият вносител на борати в Съюза, той все пак представлява само един от няколко оператори, до които се отнасят обжалваните актове в обективното им качество на вносители на борати и които се намират в сравнимо положение с оглед на оспорените класификации. Всъщност по-малък оператор с аналогични права за дистрибуция ще бъде изложен на сравними икономически затруднения, тъй като оспорените класификации засягат всички тези оператори в това им качество и пропорционално, в зависимост от техния размер и от обема на търговската им дейност, свързана с боратите (вж. в този смисъл и по аналогия Решение на Общия съд от 2 март 2010 г. по дело Arcelor/Парламент и Съвет, T-16/04, Сборник, стр. II-211, точка 111). Във всички случаи в това отношение посочените от жалбоподателите цифри като абсолютни величини или процентно съотношение (точка 90 по-горе) не са в достатъчна степен сравними с тези на други оператори като Borax, което според собствените му твърдения също внася в Съюза значителен обем борати с произход от Съединените американски щати. Следователно жалбоподателите не са доказали надлежно, че твърдяното качество на Etimine на най-голям вносител на борати в Съюза може да го индивидуализира, подобно на операторите в Решение по дело Extramet Industrie/Съвет, точка 90 по-горе (точка 17), и Решение по дело BUPA и др./Комисия, точка 90 по-горе (точки 78 и 79) по отношение на всички други оператори, упражняващи сравнима икономическа дейност.

108 На трето място, следва да се прецени дали жалбоподателите могат основателно да изтъкват, че са лично засегнати, от една страна, поради активното им участие, както и това на Eti Mine Works и на турските власти, в процедурата, довела до оспорените класификации, и от друга страна, поради процесуалния им статут в рамките на процедурата за оценка на рисковете съгласно Регламент № 793/93.

109 В това отношение следва да се припомни най-напред, че участието на едно лице в процеса по приемане на акт на Съюза може да го индивидуализира по отношение на въпросния акт само в случай че в полза на това лице са предвидени процесуални гаранции от правната уредба на Съюза. Така, щом разпоредба на правото на Съюза налага за приемането на решение да се следва процедура, в рамките на която физическо или юридическо лице може да претендира за евентуални права, сред които правото да бъде изслушано, особеното правно положение, от което се ползва то, има за последица индивидуализирането му по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО (вж. Определение по дело Galileo Lebensmittel/Комисия, точка 106 по-горе, точка 53 и цитираната съдебна практика).

110 На следващо място трябва да се уточни, че такова индивидуализиране се признава все пак само доколкото процесуалните гаранции, на които е направено позоваване, са предвидените от приложимата правна уредба (вж. в този смисъл Решение на Съда от 1 април 2004 г. по дело Комисия/Jégo-Quéré, C-263/02 P, Recueil, стр. I-3425, точка 47, Определение на Съда от 8 декември 2006 г. по дело Polyelectrolyte Producers Group/Комисия и Съвет, C-368/05 P, непубликувано в Сборника, точка 58 и Определение на Съда по дело Galileo Lebensmittel/Комисия, точка 106 по-горе, точки 46 и 54, Решения на Общия съд от 11 септември 2002 г. по дело Pfizer Animal Health/Съвет, T-13/99, Recueil, стр. II-3305, точка 101, и по дело Alpharma/Съвет, T-70/99, Recueil, стр. II-3495, точка 93). Така от съдебната практика произтича, че активното участие на жалбоподателя в дадена процедура, особено когато тя е предназначена за приемането на актове с общо приложение, може да го индивидуализира само ако участието му почива на такива процесуални гаранции (вж. в този смисъл Определение на Общия съд от 30 януари 2001 г. по дело La Conqueste/Комисия, T-215/00, Recueil, стр. II-181, точки 42 и 43 и цитираната съдебна практика, и Определение на Общия съд от 14 декември 2005 г. по дело Arizona Chemical и др./Комисия, T-369/03, Recueil, стр. II-5839, точка 73).

111 Трябва обаче да се констатира, че жалбоподателите сами признават, че не разполагат с такива процесуални гаранции по силата на Директива 67/548 или на Регламент № 1272/2008.

112 Що се отнася до обжалваната директива, достатъчно е да се припомни, че релевантните процедурни правила, уреждащи процеса на приемането ѝ, а именно точки 4.1.2—4.1.5 от приложение VI към Директива 67/548, всъщност не предвиждат такива процесуални гаранции в полза на операторите, потенциално засегнати от резултата от процедура за адаптиране на Директива 67/548 към техническия прогрес (вж. в този смисъл Определение от 14 декември 2005 г. по дело Arizona Chemical и др./Комисия, точка 110 по-горе, точки 72—80, и цитираната съдебна практика).

113 Същото се отнася и за разпоредбите на Регламент № 1272/2008, по-специално член 53, параграф 1 и член 54, параграф 3 от него във връзка с член 5а, параграфи 1—4 от Решение 1999/468 (вж. точки 20—22 по-горе), уреждащи приемането на обжалвания регламент. Тази преценка не се поставя под въпрос от факта, че член 37, параграфи 2—4 от Регламент № 1272/2008 (вж. точка 19 по-горе) предвижда правото на производителите, вносителите или потребителите надолу по веригата да представят пред ECHA предложение за хармонизирано класифициране и етикетиране на дадено вещество и да получат — евентуално след като представят съображенията си — становище на Комитета за оценка на риска към ECHA. Всъщност евентуалните процесуални гаранции, предвидени в член 37 от Регламент № 1272/2008, се прилагат само в хипотезата, когато било национален орган, било производител, вносител или потребител надолу по веригата представи такова предложение, което не е направено в настоящия случай.

114 Доколкото жалбоподателите се позовават на своя процесуален статут съгласно Регламент № 793/93, следва да се отбележи, че в членове 6—10 този регламент наистина предвижда като специални процесуални права и задължения (вж. точки 23—26 по-горе) активното участие на заинтересованите оператори в процедурата за оценка на рисковете с цел изготвяне на приоритетен списък на съответните вещества и евентуални предложения за стратегии или за мерки, по-специално за ограничаване на установените рискове. Трябва обаче да се констатира, от една страна, че разпоредбите на Регламент № 793/93 не са приложими за процедурата за класификация на дадено вещество като опасно вещество, и от друга страна, че процедурата за оценка на рисковете от борати — която,

както жалбоподателите сами признават, все още не е приключила по смисъла на член 11, параграф 2 от същия регламент към момента на приемането на оспорените класификации — е различна от процедурата, довела до същите класификации. Това съображение се потвърждава от член 11, параграфи 1—3 от Регламент № 793/93, по силата на който само на основата на окончателната оценка на риска и на евентуална стратегия, препоръчана от докладчика, Комисията може да предложи, ако е необходимо, общностни мерки в рамките на Директива 76/769 или на други съществуващи подходящи инструменти на Общността (вж. точка 26 по-горе). Трябва да се констатира обаче, че тези разпоредби не уточняват условията, при които резултатът от оценката на рисковете може да доведе до предложение за класификация на съответното вещество съгласно Директива 67/548 и дори съгласно Регламент № 1272/2008, което показва, че процедурата за оценка на рисковете е самостоятелна по отношение на тази за класификация на дадено вещество като опасно вещество.

115 Посочените по-горе разпоредби на Регламент № 793/93 следователно не предоставят процесуални гаранции, приложими за целите на класификацията на дадено вещество като опасно вещество съгласно Директива 67/548 или Регламент № 1272/2008. Те също така не установяват връзка между процедурата за оценка на рисковете от дадено вещество, от една страна, и процедурата, предназначена за такава класификация като опасно вещество, от друга страна, позволяваща да се направи извод, че предоставените от Регламент № 793/93 процесуални гаранции са приложими в рамките на последната процедура.

116 Следователно трябва да се отхвърли доводът, че процесуалните гаранции и упражняването им в хода на процедурата за оценка на рисковете са от естество да индивидуализират жалбоподателите по отношение на оспорените класификации, тъй като последните не са резултат от процедурата за оценка на рисковете съгласно Регламент № 793/93, а от съответните отделни процедури за

адаптиране на Директива 67/548 и на Регламент № 1272/2008 към техническия прогрес, в рамките на които жалбоподателите не разполагат с такива гаранции.

117 Освен това при липсата на процесуални гаранции, свързани с последните процедури, не може да се приеме доводът, че жалбоподателите са индивидуализирани, поради това че са участвали активно в процедурата, довела до оспорените класификации. При това положение не е необходимо произнасяне по въпроса дали участието на Eti Mine Work и на турските власти в посочените процедури може да бъде взето предвид за целите на преценката на допустимостта на настоящата жалба.

118 На четвърто място, трябва да се отхвърли и тезата, според която съображение 2 от обжалваната директива съдържало изрично позоваване на предоставена от турските власти информация, по-конкретно на изследването на M. K. В това отношение е достатъчно да се констатира, че освен позоваване на китайско изследване в процес на реализация, това съображение остава много неопределено и не уточнява нито идентичността, нито източника на информацията, която е взета предвид в процедурата за адаптиране на Директива 67/548 към техническия прогрес. Във всички случаи, независимо от отговора на въпроса дали като дъщерни дружества на Eti Mine Works — дружество, контролирано от турската държава — жалбоподателите могат валидно да се позоват на тази теза, не е доказано, че тази информация включва изследването на M. K., нито пък че това точно е информацията, представена от турските власти в хода на разглежданата процедура.

119 При тези условия следва да се направи изводът, че жалбоподателите не са доказали, че поради редица присъщи за тях особени характеристики те са лично засегнати по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО от оспорените класификации, съдържащи се в обжалваните актове.

120 Поради това искането им за частична отмяна на обжалваните актове следва да се отхвърли като недопустимо с оглед на член 230, четвърта алинея ЕО.

121 Предвид всички гореизложени съображения и без да е необходимо Общият съд да се произнася по искането да се обяви липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество, доколкото с него се цели частична отмяна на обжалваната директива, жалбата в нейната цялост следва да се отхвърли като недопустима.

По съдебните разноски

122 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателите са загубили делото, те трябва да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски в съответствие с исканията на Комисията.

123 По смисъла на член 87, параграф 4, първа алинея от същия правилник държавите членки, които са встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Следователно Кралство Дания понася направените от него съдебни разноски.

124 Съгласно член 87, параграф 4, трета алинея от Процедурния правилник Общият съд може да вземе решение встъпила страна да понесе направените от нея съдебни разноски. В настоящия случай Borax, което е встъпило в подкрепа на исканията на жалбоподателите, понася направените от него съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД

определи:

1) Отхвърля жалбата като недопустима.

2) Etimine SA и AB Etiproducts Oy понасят направените от тях съдебни разноски, както и тези, направени от Европейската комисия.

3) Кралство Дания и Borax Europe Ltd понасят направените от тях съдебни разноски.

Съставено в Люксембург на 7 септември 2010 година.

Секретар
E. Coulon

Председател
M. Jaeger

Съдържание

Правна уредба . . . . . II - 4024

Разпоредби на Договорите за ЕО и ФЕС. . . . . II - 4024

Директива 67/548. . . . . II - 4025

Процедура за адаптиране на Директива 67/548 към техническия прогрес . . . . . II - 4029

Частична отмяна, изменение и замяна на Директива 67/548 от Регламент № 1272/2008 . . . . . II - 4029

Регламенти (ЕИО) № 793/93 и (ЕО) № 1907/2006 . . . . . II - 4035

Обстоятелства в основата на спора . . . . . II - 4038

Жалбоподатели и засегнати вещества . . . . . II - 4038

Процедура, довела до оспорените класификации . . . . . II - 4039

Производство и искания на страните. . . . . II - 4049

От правна страна . . . . . II - 4054

По приложимостта на член 263, четвърта алинея ДФЕС. . . . . II - 4054

Доводи на страните . . . . . II - 4054

Съображения на Общия съд . . . . . II - 4055

По допустимостта на настоящата жалба . . . . . II - 4059

Доводи на страните . . . . . II - 4059

Съображения на Общия съд . . . . . II - 4065

По съдебните разноски. . . . . II - 4074